

ІМПОРТ (англ. import, від лат. importo — ввожу) — ввезення з-за кордону товарів, закуплених в іноземного продавця або призначених для продажу на вітчизняному ринку чи перероблення на території країни. Ввезення товарів (у незмін. стані), які раніше були вивезені в ін. країни, називають реімпортом. Визначення конкрет. змісту І., так само як і **експорту**, залежить від системи статист. обліку, який застосовує країна. Відповідно до статист. правил ООН, при застосуванні т. зв. заг. системи торгівлі облік І. й експорту товарів, як правило, поширюють на ввезення іноз. товарів у такі сегменти екон. тер. країни-імпортера, як континентал. шельф, острови, територ. води, зони вільної торгівлі, вільні пром. зони, митні склади, місця внутр. перероблення тощо; проте І. товарів не вважають операції з товарами, в яких беруть участь територ. анклавів в ін. країнах або територ. ексклавів ін. країн у країні статист. обліку (останні два види враховують як торгівлю не товарами, а послугами). За спец. системи торгівлі окремі з наведених вище елементів можуть не потрапляти в поле статист. тер. і не враховуватися як І. Зміст поняття «І.» має специфіку в митній справі, де відповідно до Конвенції Кіото (1973) його трактують як митний режим, за якого товари пропускають на митну тер. для вільного обігу. Натомість в обліку міжнар. платіж. операцій І. пов'язують насамперед з переходом прав власності на товар від нерезидента до резидента: І. вважають окремі операції, коли не відбувається перетину кордону, проте права власності на товар переходять від нерезидента до резидента, і навпаки — І. не є операції, якщо товар перетинає кордон, проте право власності на нього не переходить до резидента. Закон України «Про зовнішньоекономічну діяльність» (1991) визначає І. як купівлю (зокрема з оплатою у негрош. формі) укр. суб'єктами зовн.-екон. діяльності в іноз. суб'єктів госп. діяльності товарів із ввезенням або без ввезення цих товарів на території України, включаючи купівлю товарів, признач. для влас. споживання установами й організаціями України, розташ. за її межами. Імпорتنі операції здійснюють на різних комерц. умовах, зміст яких визначено Міжнар. торг. палатою в ухвалених нею умовах поставки товарів (у остан. ред. — 2010), що регулюють розподіл відповідальності та ризиків між покупцем і продавцем. На відміну від експорту, в практиці більшості країн вартісні обсяги І. оцінюють, враховуючи усі транспортні та страхові витрати, пов'язані з доставкою товару до митного кордону країни-імпортера, що приблизно відповідає митній вартості імпорт. товару, на основі якої його оформляє митниця. Однак у статист. системі нац. рахунків і платіж. балансу І. обліковують без вартості

фрахту та страхування, які враховують окремо як торгівлю послугами. І. послуг (як і експорт послуг) регулюють відповідно до положень Ген. угоди про торгівлю послугами СОТ (1994). Ввезення з-за меж країни капіталу в будь-якій формі (валют. коштів, продукції, послуг, робіт, прав інтелектуал. власності та ін. немайнових прав) з метою одержання прибутків від вироб. та ін. форм госп. діяльності позначають терміном «І. капіталу». Надмірно великий вплив І. товарів і послуг на економіку України (рівень залежності від І. майже вдвічі перевищує середньосвіт. показник) зумовлений її знач. енергет. залежністю, недостатньою конкурентоспроможністю багатьох вітчизн. підприємств і викривленою структурою попиту, що склалася в умовах невинуватеної диференціації доходів. У 1-й пол. 2000-х рр. обсяг І. становив 51-55 %, у 2-й пол. — 48-50 % від ВВП країни (2010 — 49 %). У структурі І. України переважають енергоносії, насамперед з РФ (2010 — 32,3 %), продукція машинобудування (19,4 %) та хім. промисловості (10,6 %). У 2010 серед І. послуг 21,5 % склали транспортні, 19,9 % — фінанс., 16,1 % — профес., ділові та тех.; осн. постачальниками імпорт. товарів і послуг залишалися ЄС (31,4 % І. товарів й 55,5 % — послуг) і РФ (відповідно 36,5 % та 14,6 %). Питання розвитку І. вивчають фахівці інститутів НАНУ: економіки промисловості (Донецьк), економіки та прогнозування, світ. економіки і міжнар. відносин; а також Н.-д. екон. інституту Міністерства економіки України, Укр. університету фінансів та міжнар. торгівлі (усі — Київ), Інституту міжнар. відносин Київ. університету, Київ. торг.-екон. університету, Терноп. екон. університету та ін. Осн. дослідж. сконцентровано навколо проблем адаптації системи регулювання І. до правил СОТ; механізмів захисту внутр. ринку у випадку виникнення знач. зовн.-торг. дисбалансів, спричинених суттєвим зростанням І.; захисту споживачів від неякіс. І. та недобросовіс. конкуренції при здійсненні імпорт. операцій; реалізації заходів із удосконалення структури І. та його спрямування на процеси технол. оновлення.

Рекомендована література

1. Сиденко В. Р. Внешнеэкономическая деятельность: проблемы системной трансформации при переходе к рынку. К., 1998;
2. Экспорт и импорт. Москва, 2006;
3. Export-Import Theory, Practices, and Procedures. 2nd ed. New York, 2007;
4. K. D. Weiss. Building an Import/Export Business. 4th ed. Hoboken, 2008;
5. Статистика международной торговли товарами:

Бібліографічний опис:

Імпорт / В. Р. Сіденко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2011. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-13277>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).